

Hellen Rinell
c/o Mr Sandbach Sailors and
Soldiers Rest Home
22 Hennessy Road
H o n g k o n g.

Göteborg den 17 febr. 1949.

N:r 255.

Min älskade lilla Hella!

Du ska tro att jag haft en spännande dag i dag. Kl. 11.50 ringde ~~kl. 11.50~~ telegrafan och läste upp ett telegram från Hedvig, avsant från ~~Amsterd~~ kl. 10.15 eller 10.30, som sade att hon kom till Gbg kl. 12.30 för att sedan fortsätta med annat plan till Stockholm. Där satt jag nu på kontoret och hade 40 min. på mej. Jag måste ju också meddela Stockholm. Hansson tog hand om samtalet med Rudén och min kamrat beställde en bil, vilken med en väldig vänster förde mej från Mölndal till Torslanda. På vägen hoppade jag in i Törnrosa blomsterhandel och fick tag i lite blommor. Och när jag varit inne i hallen på Torslanda och skulle gå ut och tala med min chaufför sa dom: Där kommer det! Och det gled fram och stannade mitt för den stora byggnaden. Dom hade sagt att man inte fick gå ut. Men så tänkte jag att jag försöker väl en gång till. Jag sa att jag skall möta en gammal dam, som är 81 år och som kommit från Kina. Får jag inte gå ut och ta hand om henne? Jo, jag fick. Och jag sprang över plan. Och när Hedvig med hjälp av en av de förtjusande flygvärdinnorna skulle ta sej ur planet, så hamnade hon rätt i min famn. Och du förstår att jag tyckte att det var underbart och roligt! Och så kom Lisa och hennes pojke. Lisa var här i Gbg rätt länge innan hon fick till Kina och vi var verkligen goda vänner. Men jag hade inte träffat henne på 22 år. - Men så skulle inte Bromma-planet gå förr än kl. 17.15. Jag ringde hem till flickorna och frågade om vi fick komma hem ett par tim. Jag hade hållit min bil kvar medan tullen och alla andra gjorde sitt. Och sedan for vi alla fyra hem till Stockholmsgatan. Flickorna fick ihop en liten middag bestående av korn och potatis och god konserverad frukt med gräddde. Dom var alldeles förtjusta. Börje sa att han var så hungrig så han skulle äta upp mamma också. O, svensk mat, ropade han. Så drack vi kaffe och Hedvig vilade sej på Ebbas bädd i ett par omgångar. En lång stund satt hon i mamas stol. Med det samma vi kom hem ringde jag Rudén igen för att dom skulle få veta att hon skulle komma till Bromma kl. 18.35. Strax efter kl. 4 tog vi en bil och for ner till Aerotransports kontor i Hotell Eggers. Dit var Ebba också med. Därifrån skulle bolagets buss gå kl. 16.35 och planet från Torslanda kl. ~~17.15~~ 17.15, som jag sa. Hedvigs bror och svägerska mötte upp där och dom båda och jag följde med ut till Torslanda gratis i den fina bussen. Men så måste den lämna flygfältet innan planet gick och vi sa adjö och återvände hem. - Vad detta var roligt. Och tänk att telegrammet kom så att jag verkligen hann ut. Det var tjusigt. Och du ska tro att gumman var verkligen pigg och kry. Jag hade knappast vågat tro att hon var så pass duktig. Det är klart att hon var trött men hon spurtade upp sej väldigt. Lisa verkade egentligen tröttare än Hedvig. Dom hade haft en mycket god färd och dessa små flygvärdinnor hade tagit hand om dom på ett så trevligt sätt. Dom hade 10 svenskar och en danska ombord på planet. Och då beslöt dom att ta ett mindre plan och gå direkt till Torslanda med dom f. v. b. Annars hade dom ju hamnat i Oslo.

Jag ringde Gerda i måndags kväll och fick då veta att Ma väntades till Bromma onsdag eller torsdag. Tisdag morron ringde jag till Roy och talade om hur det låg till. Han blev ju glad och skulle försöka ordna så att han stod på plan när farmor tog mark på Bromma. Och nu har det hänt. Kl. är just nu 20.30 och dom är väl på Bethelhemmet skulle jag tro. Dom hade visst ordnat så att Hedvig skulle få vara där någon eller några dar och jämna ut sej. Sedan får hon kanske följa med till Sala ett tag eller hur det blir. Dom har visst lagt in en ansökan till Älderdoms hemmet i händelse

hon vill in där. Hon tillhör ju Betel, så hon är i sin fulla rätt. Det kan ju vara bra eftersom det alltid är kö där. Då hon därtill är en gammal missionär, så skall väl ingen ha något emot om hon får företräde. Gerda och Egron ha ju 2 rum och kök och dom är ju 5 personer. Och det är nästan ogörligt att få tag i något annat. Men jag antar att dom tar väl henne med sej hem ett tag.

I morse skickade jag iväg första arket av detta brev. Jag tyckte att du snarast skulle få veta hur det var när Ma kom hem. Det är alltså i dag den 18 febr. Jag har till middag ätit korvkaka med Hellas lingon. O, vad dom är underbara! Jag fick ju en stor kruka av Roy när han flyttade. Det var väl den största han hade och dessutom en del i en annan kruka. Ingrid gjorde ju i ordning lingon till mej sommaren 1947. Och jag har en del kvar än. Men dom är inte alls så goda som dina. Du vet att jag skulle debitera er för kaffe, the, riskryn, kakao och tvål, som Roy fick ur mina USA-paket. Men vi anser att dessa goa lingon får utgöra betalning för dom där sakerna.

Just nu har jag talat med Nic. Hon hälsar dej så kärt. Jag blev både häpen och lessen, då hon berättade att hon i början av nästa vecka skall in på KK för att opereras. Hon har en muskelknut på livmodern. Jag sa henne att det var nog inte så farligt. Jag har själv haft en sådan i många år och jag har gått och kontrollerat den hos dr Leissner på Jubileumskliniken. För om en sådan börjar växa, så får man kanske operera. Annars skall den försvinna av sej själv så småningom. Jag var hos L. sista gången i våras och då sa han att jag behövde inte vidare komma igen om jag inte själv fick någon anledning. Jag hoppas att allt går bra för vår lilla Nic.

I dag kom ditt Shanghai-brev. Tack ska du ha. I gårdagens VP. stod följande: "På tisdagsförmiddagen meddelade Utrikesdepartementet att sven ska beskickningen i Shanghai telegraferat att familjerna Sigurd Engberg, Elof Rosen i dag anlänt till Shanghai från Tsingtau med amerikanskt evakueringsfartyg. Eva Hedqvist, Gerty Kallgren, Oscar Rinell och Gunnar Berggren äro kvar i Tsingtau!" Vad säga om det? Tisdagen var alltså den 15. Skulle Oscar vara där också då? Tänk att dessa båda flickor inte går att rubba. Dom har väl fått minst tre telegram om Missionsstyrelsens beslut att dom ska komma hem. Men det är kanske inte så lätt att komma hem och stånda till ansvar för de gångna åren. Jag förstår det.

Jag ringde för en stund sedan till Sonjas mamma och berättade om om Hedvigs ankomst. Hon hälsar dej så kärt. Likaså Ida Gustafsson och Lellaruth, som jag också talat med. Anna Lönn sa här om dan att Sonja skrivit att det var ju så svårt att ha Gunnar där inne - hun menade väl Kiaohsien - "Men jag tror att han handlar rätt!" Det är bra sagt av en ung människa, som har sin gosse där ute under dessa förhållanden.

I lördags och söndags höll jag till i Tabernaklet. Då var Wang och Egron där. Det var ett par strålande dagar. Egron hade själv ett litet anförande på söndagskvällen. Annars var han ju ständigt tolk. Dom tror ju båda på Kinas framtid. De är bra folk. Och du förstår att denne W. har nog slagit igenom bland vårt folk. Dom har ju alltid för sej att skolfolk är så illa torra människor. Men han är ju så evangelisk. Jag tycker dock att det skall bli gott för Egron när Wang ställer kosan till sitt hemland. Han måtte vara oerhört trött på detta tolkande. När ska du fara till Kina, frågade jag Egron. När jag får, svarade han. W. ska visst kunna komma iväg i mitten av mars. Dom bodde hos Ruth och Torsten Antonsson. Hos oss var det ingen som tog emot dom. Vi hyrde in dom hos fru Taranger, som har något slags rum för resande i Vasastan. Jag tyckte det var hårt. Men Kalle hade visst sagt till Ingesson att i händelse han inte kunde skaffa rum åt dom så skulle han få återkomma. Frida ville ju så gärna ha dom. men - - -. Nu är nog Kalle inte så stark. I söndags hade Amanda Sahlén körkaffe på Margareta för ett 60-tal människor. Kalle hade legat ett par dar dessförinnan. Han var med men x slog sej ner i ett hörn i en soffa och såg väldigt trött och dålig ut. Ögonen såg så insjunkna ut. Och jag sa till Frida att kanske han kunde ha gulsot, som går rätt mycket nu. Doktorn hade varit uppe en dag, men han kunde inte finna något onormalt. Stackars Kalle! Han är lite besvärlig. Men han har inte så roligt heller.

Jagvskulle väl sagt att Amanda Sahlin fyllde 70 år den dag hon bjöd på kaffe.

Så var jag ju i Stockholm på styrelsemötet den 4 ds. Vi höll på från kl. 10 till kl. 23 och lite däröver tror jag. Med matraster förstås. Det var en jobbig dag. Kinas stund var intressant. Vi sände ett nytt telegram att styrelsen vidhöll sitt förut fattade beslut att Kallgren och Hedqvist skulle komma hem. Rudén begärde ordet och gav under stark rörelse uttryck för sin beundran för dom som stannar kvar på fältet. Sedan talade Gehlin på samma sätt. Så beslöt vi nu sent omsider att starta ett Missionärsbarnens hem. Elsa och Otto Byström ska bli mamma och pappa där. Det tyckte jag var som en gåva från Himmelen. Otto har köpt en fastighet i Linköping och där beslöt styrelsen att satsa en del pengar. Otto är inte så stark att han orkar längre där uppe i Västerbotten. Men här blir han säkert mannen på rätt plats. Dom ska nu ta hand om Gerdins båda största pojkar.

Du vet att vi hade distriktsmöte i Borås 29-30 jan. Där lade jag beslag på Rudén någon timma eller mer. Och jag hade tagit med mej en hel bunt av dina brev från den sista tiden. Ur dessa läste jag valda - väl valda - stycken. Och så talade jag allvar med brodern. Han hade det hela ganska klart för sej. Och nu vart han riktigt viss på att han hade rätt. Han hade känt intuitivt det du beskrev. Det var klart att alla skulle hem utom ni tre. Åh, vilka fina pojkar dessa rinellar! Jag sa att min lilla syster var samma andas barn som dom. Dom är m i s s i o n ä r e r ! Och det var också hans mening.

Jag lämnade visst Stockholm för tidigt. Jag bodde nämligen hos Rudéns. Dom har köpt sej en villa i Saltsjö-Duvnäs. Det ligger efter Saltsjö baden-banan. Dom boer förtjusande där ute. Kerstin är så glad åt landet. Dvs. det är ju så att samhället tillhör den vid nyåret tillkomna Nacka stad. Men det märks ju inte. Och Erik är så glad åt denna avkoppling. Han är väl knappast hemma mer än djupaste natten och så försöker han visst hålla en söndag i månaden. Men det går knappt. Han är jämt ute på resor över söndagarna. Dom är förtjusande dessa människor och Olle trivs bra. Strax han kom dit var han ute och gick en dag och träffade 2 av sina söndagsskolpojkar från Backa. Dom hade flyttat till Stockholm föregående år någon gång. Det visste han. Men hur häpna blev dom inte alla 3. Och glada. Dom har en villa några mån. väg från Rudéns. Jag var där och hälsade på då jag också känner familjen. Pojkarna är resp. 13 och 11 år. Och den äldste är ~~ju~~ sekr. i en liten juniorförening som Skuru församling har. Olle har varit där och inbjuden till ledarens hem tillsammans med andra ungdomar. Så han har god kontakt där. Så far han in till stan ibland till F.K.G. Det var nog bra för Olle att komma ut ett tag. Fastän nog älskar han Götet. Och han vill att vi ska skynda oss med påsken. Då skall han få komma hem.

I dag har Sv.M. Hedvig inne med mycke text. Jag har klippt ur det bifogar det. Så ska jag väl sända dej några tidningar. För vill H. är det väl inte svårt att få in sådana. Vanlig post förstås.

Samma dag som Hedvig kom hade jag brev från både Mattis och Nina. M:s brev är svar på mitt av den 13/11 48, då jag skrev och frågade om hon kunde ta med sej några småsaker till dej. Hon har väl inte vetat vad hon skulle svara förr än nu då det är definitivt avgjort att hon inte kan resa ut. Hon talar om att hon har förfrågan om hon skulle vilja förestå församlingens ålderdomshem i Eskilstuna. Och det nappar hon nog på. Men hon har inte talat vid dom ännu. - Nina talar om att hon fått en liten lägenhet i missionens hus i Stocksund, med adress Klostervägen 5 B där. Och jag skall få hälsa på henne där. Så skriver hon: "Jo, jag skriver egentligen för att fråga dej om du har reda på var min grörandiga tältstol, som stått på Er vind så många år, tog vägen. Hellen skrev en gång till mej och frågade om det var min, men sen vet jag inte hur det gick till slut med den. Vet du? Ser du jag har en balkong också och där skulle den fylla sin plats nu när våren och sommaren kommer?" Du skickade ju den ~~med~~ till Nina. Inte sant? Eller sände du den med de andra möblerna och bad dom överlämna den till Nina? Om du låter mej veta det så skall jag svara henne. Eller om du vill lägga i en lapp i något brev till mej, så skall jag vidarebefordra den till henne.

Nu får deggväl bara plats med de många innerliga hälsningar

Minns oss alla

in Hellen